

Na podporu svých nároků na snížení pokuty žalobkyně zejména zpochybňuje dokazování provedené Komisí v její věci a zadruhé tvrdí, že byla porušena její práva obhajoby.

Žalobkyně zaprvé tvrdí, že Komise nedostala svému důkaznímu břemenu a neprovedla přiměřené zhodnocení důkazů o existenci kartelu. Žalobkyně tak kritizuje, že se Komise opírala o nejasná a nepodložená tvrzení obsažená v žádostech o shovívavost předložených ostatními podniky, i přes obavy vyjádřené jejím úředníkem pro slyšení.

Žalobkyně dále tvrdí, že jak její svědectví, tak důkazy předložené v různých fázích řízení za účelem prokázání nepravdivosti výtek proti ní nebyly zpochybněny a nakonec byly Komisí odmítnuty bez odůvodnění.

Žalobkyně zadruhé obviňuje Komisi z toho, že jí neprávem zatajila důkazy. V tomto ohledu bylo žalobkyni údajně odepřeno právo obhajoby, pokud jde o přístup k odpovědím na oznámení námitek Komise, zatímco tvrdí, že ve své vlastní odpovědi prokázala své odmítnutí účastnit se činností představujících kartel.

Konečně se FMC Foret domnívá, že pokuta uložená jí Komisí je příliš vysoká a nepřiměřená s ohledem na její obrat a na zcela pasivní úlohu, kterou měla v údajném kartelu.

Žaloba podaná dne 18. července – Caffaro v. Komise

(Věc T-192/06)

(2006/C 212/72)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Caffaro S.r.l. (Alberto Santa Maria a Claudi Biscaretti di Rufia, avvocati)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise C(2006) 1766 konečné ze dne 3. května 2006 ve věci COMP/F/38.620 – *hydroxid vodíku a perboritan* v rozsahu, v němž ukládá Caffaro S.r.l. společně a nerozdílně se SNIA S.p.A. pokutu ve výši 1 078 000 eur;

— podpůrně, snížit pokutu, kterou uložila Komise Caffaro S.r.l. na symbolickou částku;

— dále podpůrně, podstatně snížit částku pokuty uložené Caffaro S.r.l. s přihlédnutím ke krátké době trvání porušení, které je jí přičítáno, a k existenci polehčujících okolností;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávaném případě je napadené rozhodnutí shodné s rozhodnutím ve věci T-185/06 *L'air Liquide v. Komise*.

Na podporu svých návrhů žalobkyně uplatňuje, že:

— má být považována spíše za „oběť“ než účastníka na kartelové dohodě týkající se peroxidu vodíku. Komise při posuzování postavení Caffaro v předmětném řízení zcela opomněla vzít v úvahu skutečnost, že Caffaro, aniž by měla z předmětné kartelové dohody nějaký užitek, opustila trh s perboritanem (PBS), právě v důsledku protiprávních dohod uzavřených na trhu s peroxidem vodíku (HP). Žalobkyně před Komisí zdůraznila, že vyrábí pouze perboritan, že je tedy ve vztahu k peroxidu vodíku pouze zákazníkem, a že proto nemohla být účastníkem kartelové dohody týkající se peroxidu vodíku, ale spíše její obětí;

— Komise se dopustila dalšího zjevného pochybení, když použila pro všechny subjekty, které se na porušení účastnily, s výjimkou žalobkyně, celkové podíly na trhu v roce 1999, poslední celý rok trvání porušení, jež se týkalo obou výrobků (perboritanu a peroxidu vodíku). Komise namísto toho použila překvapivě ve vztahu k Caffaro údaje týkající se trhu v roce 1998, přičemž podle ustálené judikatury musí Komise pro účely posouzení zvláštního významu podniku vzít v úvahu obraty dosažené každým podnikem během referenčního roku. Judikatura vyložila tuto zásadu v tom smyslu, že pouze použití referenčního roku, společného pro všechny podniky účastnící se na stejném porušení, zaručuje rovné zacházení.

Žalobkyně také uplatňuje:

— porušení práv obhajoby, co se týče skutečností, že v rozporu s tím, co tvrdí Komise, se zástupci Caffaro jednání v Bruselu dne 26. listopadu 1998 nezúčastnili;

— nesprávné použití článku 25 nařízení (ES) č. 1/2003 a nesprávné použití tam uvedeného důvodu promlčení, poněvadž Caffaro ukončila účast na údajné kartelové dohodě více než pět let předtím, než Komise proti ní zahájila šetření.